

доста голѣмо разстройство между съсловіята и по-
предишнитѣ имъ вътрешни отношенія; твърди рели-
гиозни и исархически убежденія и нации вѣбще лип-
суватъ; чувството на междуособната солидарность, т. е.
на свѣрзка между разнитѣ части на населеніето, е при всичко
това ягка и жива. У Българитѣ е ослабицло чувството
на смѣлата самозашита вслѣдствие безбройнитѣ безплодни
и разстроени до сега опитванія, — при това у тѣхъ като
слѣдствие отъ чувството на равенство слаба е вѣобще врож-
дената, съзнательната покорность и вътрешна дисци-
плина. Но Българитѣ въ Княжеството имать свой народенъ
идеалъ: всенародното обединение, който осъщать всички
живо. Ако на всичко това притуримъ че тѣ изобщо притя-
жаватъ свойствената на всички земедѣлчески и работни на-
селенія питомостъ и добродушие, считаме че сме направили
доста ясно описание на съвременнійтѣ български характеръ.

Читателъ ще забележи, че главнитѣ недостатъци у Бъл-
гаритѣ сѫ силното чувство на междуособно недовѣrie, както
и слабото чувство на самозашита. Но ако земемъ, че новата
наша Конституция задоволява общитѣ чувства на контролираніе
върху лицата и работитѣ, и като приложимъ че въ
новійтѣ нашъ държавенъ строй, основнійтѣ камъкъ на който
е нашата войска, е вдянжалъ своята висша съединяюща и ожи-
вляюща мисль великій нашъ Освободителъ, — ние можемъ смѣло
да пресметнуваме, че тѣ два недостатъци въ нашійтѣ наро-
днѣ характеръ скоро ще се изгладятъ; съ това заедно ще
цѣфне и ще блѣсне едно наше крѣпко самоуваженіе, една
силна и основателна народна гордость, и нашій народъ ще
предстане снабденъ съ всичкитѣ отлики на една жизненна
способностъ за плодовито и трайно развиваніе и напрѣдъкъ.

II.

Това българско населеніе въ Княжеството на което свой-
ствата на земята му и на характерътъ му означихъ по-горе,
е само четвърта часть отъ Българскій народъ на Балканскій